

عنوان مقاله:

مقایسه اثر فونوفورزیس دیکلوفناک و آموزش های ارگونومی بر درد گردن و شانه زنان دارای نقاط ماشه ای در عضله تراپزیوس

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی گرگان، دوره 14، شماره 4 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

اصغر اکبری - Associate Professor, Department of Physiotherapy, School of rehabilitation Sciences, Zahedan University - of Medical Sciences, Zahedan, Iran

مریم میری تربقان - BSc in Physiotherapy, School of rehabilitation Sciences, Zahedan University of Medical Sciences, Zahedan, Iran

عبدالوهاب پورقاز - Assistant Professor, Department of Psychology and Education, Faculty of Education and Psychology, University of Sistan and Baluchestan, Zahedan, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: سندرم درد میوفاشیال یکی از وضعیت های دردناک سیستم موسکولواسکلتال است. در اثربخشی روش های درمانی اختلاف نظر وجود دارد. این مطالعه به منظور مقایسه اثر فونوفورزیس دیکلوفناک و آموزش های ارگونومی بر درد گردن و شانه زنان دارای نقاط ماشه ای در عضله تراپزیوس انجام شد. روش بررسی: این کارآزمایی بالینی روی ۳۰ دختر دانشجوی دارای نقاط ماشه ای عضله تراپزیوس در کلینیک فیزیوتراپی رزمجوقمقدم دانشگاه علوم پزشکی زاهدان طی سال ۱۳۹۰ انجام شد. بیماران به صورت تصادفی ساده در سه گروه ۱۰ نفری فونوفورزیس دیکلوفناک، آموزش های ارگونومی و کنترل قرار گرفتند. در گروه فونوفورزیس ژل دیکلوفناک روی پوست مالیده شد و سپس اولتراسوند یک مگا هرتز از نوع مداوم با شدت ۵/۱ وات بر سانتی مترمربع به مدت ۴ دقیقه دریافت نمودند. به گروه ارگونومی آموزش هایی برای حفظ پاسچر مناسب در طی انجام امور روزمره داده شد. گروه کنترل اولتراسوند روشن بدون خروجی دریافت نمودند. درمان به مدت ۱۲ جلسه در ۴ هفته و هر هفته ۳ جلسه انجام شد. قبل و بعد از مداخله درد گردن با پرسشنامه NPMPQ (The Northwick Park Neck Pain Questionnaire) و درد و ناتوانی شانه با پرسشنامه SPADI (Shoulder Pain And Disability Index) سنجیده شد. داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS-۱۷ و آزمون های آماری One-way، paired t-test، Kolmogorov-Smirnov، ANOVA و تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: نمره درد گردن در گروه فونوفورزیس از ۱۸±۳.۵ به ۷.۶±۴.۴ و در گروه ارگونومی از ۱۷.۸±۳.۵ به ۱۰.۵±۳.۴ کاهش یافت ($P<0.05$). همچنین نمره درد و ناتوانی شانه در گروه فونوفورزیس از ۱۰۶.۲±۲۸.۱ به ۳۶.۷۶±۳۰.۷ و در گروه ارگونومی از ۱۰۳.۳±۲۲.۹ به ۲۶.۲±۱۲.۳ کاهش یافت ($P<0.05$). بین نتایج قبل و بعد از درمان در گروه کنترل اختلاف آماری معنی داری وجود نداشت. بعد از درمان اختلاف آماری معنی داری بین دو گروه درمان از نظر درد و ناتوانی گردن و شانه وجود نداشت. کاهش درد بین دو گروه درمان و کنترل از نظر آماری معنی دار بود ($P<0.05$). نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که فونوفورزیس دیکلوفناک و آموزش های ارگونومی در کاهش درد گردن، درد و ناتوانی شانه در بیماران دارای نقاط ماشه ای در عضله تراپزیوس موثر است و هیچ یک از دو روش درمانی نسبت به دیگری برتری نداشت.

کلمات کلیدی:

Trigger points, Trapezius muscle, Pain, Ergonomy, Phonophoresis, نقاط ماشه ای، عضله تراپزیوس، درد، ارگونومی، فونوفورزیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724143>

